

v cerkvi, bodi si zunaj cerkve, pokazal se je tam pravega moža na pravem mestu. Slišali so ljudje tačas v cerkvi krasne govore njegove. Sam ga sicer nikoli nisem čul, a pravile so mi druge verjetne in razumne priče, kako poetično pridiguje. Za izvrstnega govornika pohvalil ga je sam nadškof, ko je l. 1872. v Kobaridu birmoval ter slišal Gregorčiča pridigujoč. Kako je bil in je še v tukajšnjih krajih priljubljen govornik in duhovnik, dokazuje tudi to. V Kobarid zahajajo ljudje k službi božji iz vseh bližnjih duhovnij vsega Kota. Kadarkoli je v kateri teh duhovnij izpraznjena duhovniška služba, takoj si ljudje želijo g. Gregorčiča. — In kaj je bil on Kobaridu v narodnem oziru! Bil mu je buditelj narodne zavednosti in osnovatelj narodne čitalnice, katera ga je nedavno iz hvaležnosti imenovala za častnega člana svojega. Pod njegovim vodstvom priréjala je ta čitalnica krasne besede za priprosto ljudstvo. Večkrat je sam prevzel kakšen šaljiv ali poučen govor. Sam ima dober pevsk sluh in prijeten bariton, a izuril je tudi priproste pevce, da so dobro peli. Pri teh besedah se je ljudstvo res kaj naučilo.“

Vzpomladi l. 1873. pride za kaplana v prijazni Rifenberg v vinorodni vipavski dolini, kjer občeljubljen in spoštovan ostane do lanjskega Božiča, tedaj nad osem let. Slabotno zdravje prisililo ga je začasno iti v pokoj; a hvala Bogu, kmalu se mu je spet toliko ukrepilo, da je mogel prevzeti lahko službo, vikarijat v neznatnem Gradišči poleg Prvačine. Ginljivo je bilo slovo od Rifenberga prve dni aprila meseca. Ves Rifenberg je bil na nogah, šolska mladina in odrastli ljudje in marsikateremu se je solza utrinjala v očesu, ko je videl odhajajočega predragega mu gospoda. Starešinstvo izvolilo ga je o tej priliki za častnega svojega občana in župan Robič, z vsemi občinskimi svetovalci in mnogimi odličnimi možmi spremil ga je do Dornberga, kjer so novega svojega vikarja slovesno vzprejeli Gradiščani.

To je kratek obris pesnikovega vnanjega življenja; kakšno je njegovo notranje, to pripovedujejo njegove poezije in o teh prihodnjič. L.

Slovenski glasnik.

Slovensko slovstvo. Poezije. Zložil S. Gregorčič. I. V Ljubljani. Založil Ig. Gruntar; tiskala Klein in Kovač 1882, 8°, 158 str. Cena 1 glđ. To krasno knjigo, o kateri obširneje govorimo na drugem mestu, prodaje jedini založnik g. Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Logatci (Loitsch), kar tu posebno poudar-

1788. leta. — Prva služba Riharjeva (v zapisnikih stoji „Richer“ in „Richar“) bila je v Šent-Jarnej na Dolenjskem. Bil je on tudi poldrugo leto subsidijarij in katehet, na to pa drugi duhovski pomočnik.

Značaj in vedenje 29letnega Riharja nahajamo tako-le opisana: „Ingenii videtur esse boni, sed tardi et anxii; corpore non est omnimode sanus; in concionibus plus aequo longus, gratiam dicendi non habet. Amans est literarum, nec est dubium de sufficienti scientia. Mores videtur habere constanter laudabiles. Amat vitam solitariam. Vitia nulla habet. Apparet in suis officiis scrupulosus. De nullo scandalo constat, nunquam fuit adhuc correptus.“

L. 1792. prišel je Rihar za kaplana k sv. Jakobu v Ljubljano in nakazala se mu je plača 250 gld. Tukaj je on lahko pomagal prelagati sv. pismo na jezik slovenski, ker je tu, tovariš Vodnikov, bival 7 let; koncem l. 1799. je pa dobil župnijo sv. Petra v Komendi. Župnikoval je Rihar v Komendi do svoje smrti. Poprosil je l. 1802. za župnijo svojega rojstnega kraja, a ni je dobil. 25. novembra l. 1807. si je spisal oporoko (katere prepis se nahaja v arhivu) in tri dni pozneje se je preselil v večnost.

A. K.

Literarni in zabavni klub ljubljanski sklenil je 21. aprila svoj zimski tečaj, v katerem je bilo 26 klubovih večerov, od teh razen jednega vsi pri Tavčarji. — Dva teh večerov imela sta po dve berili, devetnajst pa po jedno; trije so bili brez berila. — Od beril, katerih naslovi in bralci so bili v „Zvonu“ vselej objavljeni, bilo jih je 8 literarnega, 15 pa zabavnopoučnega obsega. Snov literarnih beril je bila vselej slovanska. Od 15 zabavnopoučnih beril bilo je 5 popisov; po 2 sta bili humoristične, prirodopisne in statistične snovi, po jedno pa juristične, psihologične, medicinične in meteorologične. — Od članov brali so trije po trikrat (Bežek, Lah, Levec), dva po dvakrat (dr. Dolenc in Šubic) in deset po jedenkrat (Brenčè, dr. Drč, Grasselli, Hribar, Potočnik, Trtnik, Vrhovec, dr. Vošnjak, dr. Zarnik, Železnikar). — Obiskovani so bili večeri večinoma dobro, časih še celo prav dobro. Obiskovalcev so imeli povprek po 35 do 40; največ, namreč 60, imel jih je prvi, za njim po 56 dvajseti in zadnji; 52 tretji, katerega so se udeležili v mnogobrojnem številu tudi gg. deželni poslanci, povodom sklepa deželnega zbora. Najmenj obiskovalcev so imeli, kar je naravno: dvanajsti večer (sveti večer) namreč le 15, sedemnajsti in osemnajsti večer v zadnji tretjini predpusta po 24. Predsedovali so klubovim zborom: 1. Potočnik, 2. dr. Vošnjak, 3. Murnik, 4. dr. Mošè, 5. dr. Drč, 6. Zabukovec, 7. dr. Ambrožič, 8. Vodušek, 9. Hribar, 10. dr. Tavčar, 11. dr. Rojic, 12. Republika, 13. dr. Dolenc, 14. Valentinčič, 15. Železnikar, 16. E. Lah, 17. Republika, 18. Láponja, 19. Pleteršnik, 20. dr. Bleiweiss, 21. Levec, 22. dr. Štor, 23. Simčič, 24. Gogala, 25. Republika, 26. Kragelj.

E. L.

Solnčni mrak dne 17. maja t. l. Tukaj podajemo častitim bralcem, ki se za astronomijo zanimajo, posameznosti solnčnega mraka dne 17. maja t. l., kakor se bode v Ljubljani videl, in sicer mesec se dotakne solnca

prvikrat (začetek ali vstop) ob 6. uri 47 min. zjutraj

drugikrat (konec ali izstop) „ 8. „ 33 „ „

V sredi mraka, t. j. ob 7. uri 40 min. ko. je mrknjenje največje, je 0.39 solnčnega premera ali 4.7 palcev pokritih; mrak traja tedaj 1 uro 46 min. in če tudi ni za Ljubljano toliko znamenit, poznal se bode vendar na solnčni svet-